

REUS, DIMARS 4 DE JULIOL DE 1916

ANY XI.

Pel sanejament de Salou

El passat dijous anaren a Salou els Drs. Pittaluga, Pi Suñer i Carrasco, del "Servei Tècnic del Paludisme" de la Mancomunitat Catalana, ont anaren a l'objecte de fer estudis preparatoris per a la desitjada empresa del sanejament contra'l foco de paludisme exacerbat en proporcions per la dita popular, i sostingut pels estanyets vorers a la hermosa platja salouina.

Acompanyats per l'Ajuntament i el distingit metge D. Anton Andreu, de Vilaseca, i pels nostres amics Drs. Fries i Barrufet, i del arquitecte D. Josep Simó, feren una visita d'inspecció sanitaria en el poble que de poc temps ensa ha soferit importants obres de millorament urbà, mercés en gran part a l'iniciativa dels nostres compatriots Srs. Simó i Roig (D. Carles) propietaris d'aquella barriada marítima digna de millor renom del que el descuit o la manca d'esperits d'empresa li havien proporcionat fins ara.

Els distingits metges foren obsequiats a Salou amb un dinar servit en el delicios xalet recentment inaugurat de qui és propietari nostre particular amic i paisà don Modest González.

A la tarda, prosseguint sa missió, els il·lustres hostes i sos accompanyants recorregueren tota la sona dels estanys, prenent dades per a la confecció del pla sanitari de la comarca en el qual es basa l'estudi de l'obra d'extinció del paludisme de Salou.

A l'entrada de nit se trasladaren a Vilaseca, en el saló de sessions de quina Casa comunal els fou servit un expléndit sopar acompañant-los en la taula l'Ajuntament en ple, els metges de Vilaseca D. Anton Andreu i D. Josep Oliver, els reusencs don Robert Grau, D. Pere Barrufet i D. Alexandre Fries, i nostres compatriots D. Josep Simó, D. Carles Roig i D. Modest González.

Acabat l'apet durant el que fou la nota dominant en la conversa el goig per l'esperança d'un proper èxit en la tant desitjada obra del sanejament de Salou, els comensals abandonaren la Casa de la Vila perque eren ja dos quarts d'onze, hora en que devia tenir lloc la anunciada

CONFERENCIA en el Teatre de EL FÉNIX

Plena l'espaiosa sala d'aquesta Societat recreativa quan hi acudiren els il·lustres metges del "Servei Tècnic del Paludisme" que's situaren a l'escenari accompagnats de l'Ajuntament en ple, president el senyor Alcalde don Josep Morell, i demés comensals que havien concorregut al sopar de la Casa Comunal, començà l'acte donant la paraula el senyor alcalde al intel·ligent metge vilasecà senyor Andreu.

Amb frases de sentit patriotisme per a sa nadiua vila comensà l'orador dirigint un record als anells de totes les generacions pretèrites per a treballar pel millorament de son volgut Salou que li desperta la recordança de les alegries de l'infantesa i les esperances del consol en la vellesa.

Amb el convenciment d'interpretar el sentir de tot el poble de Vilaseca, digué, ha sigut convidat a venir per a fer feina d'higienització de Salou, el Dr. Pittaluga, i son amic el reputat catedràtic de la Facultat médica de Barcelona Dr. Pi i Suñer, pertanyent a la il·lustre família dels Pi, homes tots lliberals i sabis, així com als seus accompanyants, personnes de carretera de Reus prou conegudes de tots vosaltres.

El Dr. Pittaluga que avui és nostre hos-

te és un fill de la terra del art i l'amor a la llibertat, la hermosa patria den Garibaldi. Fa 15 o 20 anys que sos preciosos estudis del paludisme en companyia del Dr. Martínez Vargas li valgueren la recompensa del premi per l'Excm. Ajuntament de Barcelona. Esperit altament apte per a l'investigació, porta fet un extens estudi del paludisme en tots sos focus de les diverses comarques del territori espanyol.

Es petit com en Napoleó, empró així com aquest desplegà son geni per a matar homes, el Dr. Pittaluga fa la guerra als microbis que maten als homes.

Es un apóstol com en Pi i Margall: la sabiduría que li dona son amor a la ciencia la aprofita per a donar-la al poble explicant-li lo que li cal fer per a lliurar-se de les malalties infeccioses que tant de mal fan a la classe proletaria que treballa a les comarques palúdiques com part de nostre camp.

Acaba sa peroració el senyor Andreu dirigint-se al Dr. Pittaluga per a dir-li que el poble de Vilaseca, que és el cor del Camp de Tarragona, el saluda, és casa seva.

Grans picaments de mans se sentiren al sentarse'l veement orador, que's revifaren al posar-se a parlar el Dr. Pittaluga que s'expressà en els següents termes amb son peculiar estil clar i agrado accent:

«Senyors i amics meus: amics ja per molts motius; primer per la simpatia que imposa la unió feta per a obres de bé; amics perque he sigut presentat per un amic que fa d'intermediari en aquesta congregació constituida per a combatre els petits enemics amagats.

Abans que tot, gracies perque veniu a escoltar-nos, sustraient el temps al de vostres hores d'esplaïament i repòs. Gracies per l'excellent rebuda que m'ha prodigat l'Ajuntament i en son front el digne alcalde que'n presideix.

Si no fos per la temença d'abusar del temps i amb la facilitat que desitjo pogués parlar en vossa hermosa llengua, una de les hispanes, vos parlaria amb extensió d'un problema concret que cal resoldre, que és el del paludisme; les relacions entre aquest i la ciutadania del poble, i després, de la teoria de l'infecció palúdica, és a dir, de quin modo la Ciència ha descobert la via d'introducció i fonts de contag del paludisme; i en tercer lloc voldria parlar-vos dels voltants de Salou que mereixen ésser sanejats i sobreto ésser redimits de la mala fama que tenen i que fa que no vagi la gent que mereix la bellesa de ses platges i la bondat dels veïns salouencs.

Serà curi el temps de ma peroració; podem estalviar-nos el parlar de la primera proposició, en virtut de la vostra manifesta bona disposició a escoltar-me, que demostra lo que vos interessa pel problema del paludisme local.

Com sabeu, entre les malalties que pot patir l'home n'hi han que procedeixen d'amagades raons d'herència o de tendències personals que són posades de manifest en la vellesa, la fatiga, la miseria, afecions morals afflictives, etc., que no poden ésser privades per l'higienista.

Empró n'hi han d'altres que no dependeixen de temperaments, constitució, herència, etc., si no que provenen ses causes de l'exterior: aigua, aliments, aire, utensilis, contacte dels malalts, etc., en les que hi representen el paper de productors, petits sers tant diminuts, que sols se veuen amb l'ajuda d'instruments d'aument com el microscopi, i poden ésser traslladats amb l'aigua on viuen, com en el tifus, cólera, etc.; molts altres d'aquests sers diminuts o microbis, són transmesos a l'home per medi d'altres animals, generalment petits, com xinxes, mosques, rates, etc. En les costes del Mediterrani hi viuen uns mosquits que serveixen de transmissors del paludisme, principi aquest acceptat ja avui pels savis d'arreu, pels homes cultes, i en certs països tingut en consideració pels lleïgladors.

Ja de molt antic se creia que'l estanyos eren focus de propagació del paludisme; empró 15 o 20 anys enrera no se sabia com se feia la transmissió; se sabia la simptomatologia dels malalts de feores, com se coneixia per l'observació que es confreia el mal vivint en llocs d'aigua estancada. Infinitat d'hipòtesis, és a dir, de suposicions, s'havien establert per a explicar la transmissió. El temps i l'estudi han revelat que arreu on hi ha paludisme (zones temperades, litoral d'Africa, costes Mediterrànies, etc.), hi ha certa classe de mosquits que viuen en llocs d'aigües estancades. Això feu que's cerqués la relació que pogués haver-hi, donant per resultat el coneixement de que els tals mosquits feien el desenrollo de sos primers temps en les aigües estancades, naixent d'ouets allí depositats a milions. Ademés, s'ha comprovat que les femelles sobretot, piquen a l'home i animals de sang calenta (gallines, cavalls, gossos, etc.), possiblement perque necessiten sang calenta per als ous que han de pondre en exorbitant número.

Al picar aitals mosquits a l'home, xuclonen doncs, sang, i amb ella, microbis del mal, si ho fan a un malalt de paludisme, els quins penetrant a l'aparell digestiu, se multipliquen extraordinàriament. I quan aquests mosquits piquen a altres homes, amb el fibló li depositen microbis productors de les febres.

Naturalment que calen certes condicions per a que'l mal s'encomani, com per exemple determinada temperatura: per això en nostre país sol trasmetre's el paludisme, a l'estiu i part de primavera. Això apart de que també és en aquestes èpoques de l'any, la cria i reproducció del mosquit.

Lo que ns interessa saber és que's mosquits se reproduieixen en les aigües estancades. No anaven doncs del tot desacertats nostres avantpassats a l'imputar el paludisme als estanys.

No s'ha pogut ben aclarir si el paludisme pot contraure's bevent aigua enollada. Lo fonamental és, per lo tant, saber que les febres són una malura produïda per microbis que són transmesos a l'home per mosquits.

Hi ha, per lo tant, tres elements a combatre: el microbi, el mosquit transmisor i les aigües estancades.

Si possible fós en un moment donat fer desaparéixer els tres factors, seria aleshores anoreat el paludisme en una zona palúdica.

Empró desgraciadament no pot fer-se això tot alhora perque hi han circumstancies especials que dificulten el sanejament ràpid i definitiu d'una comarca.

Hi han llocs en què'l focus palúdic és limitat, siga per la topografia, siga per l'escassa vida de relació humana que en ells hi ha establerta, etc. Afortunadament, Salou no és una zona palúdica de categorià; de molt antic s'hi parla de febres; indubtablement avui no n'hi ha fantes com abans. I malgrat això continua Salou dotat de gran mala fama de palúdic. Cal doncs combatre tant els seus restes de paludisme com sa exagerada mala reputació.

Aquest èxit amb l'esforç de tots se logrará. Amb l'apoi de la Mancomunitat i dels meus companys que m'ajuden i el de tots vosaltres extingirem el foco palúdic i podrem llençar als quatre vents la veu pregonant la salutibilitat d'una de les més belles plaigues d'Espanya i del món.

Veiam en què consisteix el petit problema de Salou. A l'entorn del poble hi han varies petites cequies que en la part nord se uneixen a una de més gran, la major, que va del poblet de Salou fins a desembocar als estanys. Com hi ha poc desnivell, les aigües del subsol allí reunides quedan enollades per falta de pendent i pel destorb representat per les herbes, jongs, etc., que en ella vegeten, així com pels efectes del vent que arrastrant la arena de mar cap endins de la terra fa dunes o munts, sino molt grans, lo suficient per a evitar el desaigüe al mar. Veiu's-aquí la causa de la formació dels estanyets on fan niu els mosquits transmissors del paludisme que

necessiten per a reproduir-se tranquilitat d'habitatció, es a dir, aigües tranquilles, parades o de corrent molt suau, ja que si l'aigua belluga massa s'esqueren les críes.

Es per això que avui en els arrofers se fa que l'aigua corri, com a medi eficaç de lluita contra el paludisme, resolent-se així un problema de higiene pública sense mermar interessos agrícols respectables. La veritable missió de la higiene pràctica està en armonitzar les mides de sanejament amb els fonaments de la humana vida (industrials, agrícols, etc.).

Referint-nos al nostre cas concret, avui havem estudiat de prop la zona palúdica amb els companys Pi Suñer, Carrasco, Fries, Andreu i Barrufet, Ajuntament i amic senyor Simó, per lo que havem vist que algunes de les cequies travesseres no responden a cap necessitat agrícola, sino que representen una necessitat física, medi de recol·lecció de les aigües subterrànies, es a dir, son purament sanques de sortida.

La cequia major si que deu respectar-se, puig serveix no sols per a regar sinó també per a recullir l'aigua d'una gran zona de terreny. Emproc cal millorar-la, adaptant-la a les exigències del servei que deu prestar.

Per a sanejar terrenys palúdics hi han variis sistemes. Un d'ells és el terraplenament, és a dir, cegar les cequies. Aquest procediment no sempre és utilitzable, puig a voltes fins és nociu i perjudicial per quan pot produir la inundació de les terres conreades veïnes.

Altre procediment és el desaigüe, donant velocitat a l'aigua entollada o de escassa corrent. Tampoc és sempre realitzable com en el cas de Salou, degut a la manca de desnivell sobre el mar. Això ha fet que es pensés en buidar l'aigua entollada, per filtració i per elevació.

En nostre cas cal fer: Primer lligar la sola de les sanguis (desbrossar) metòdicament, a fi de facilitar la corrent de l'aigua. Això podrà fer-se d'acord entre propietaris, Ajuntament, Mancomunitat, etc.

Amb tot, això no seria suficient; caldrà després fer quelcom més que s'ha de estudiar, a fi d'extreure per aspiració l'aigua de la cequia, i així aixecada trobarà corrent per a anar al mar, i així no's perjudicarien els interessos creats de la utilització d'aquelles aigües.

Fent tot lo necessari s'arribarà a lograr l'extinció dels mosquits, i a la vegada que feina sanitaria se lograrà augmentar la riquesa, convertint terres mal sanes en camps de conreu.

Cal, ademés, fer quelcom més: exterminar o al menys defensar-nos dels mosquits ja existents, tenint en compte la màxima fonamental de que mai piquen mentres s'està en moviment: en la son, la conversa, al fer migdiada, al llegir, etc., es a dir, quan l'home està parat és quan deu defensar-se de les perilloses fiblades del mosquit. Aquesta defensa se fa ja arreu on hi ha el perill, i aquí la practicarem enguany en 5 o 6 cases per medi de teles metàl·iques protectores en les obertures, tenint en compte diverses condicions que deuen atendre's, a fi de que a l'utilitat no l'acompanyin molesties per als veïns. Així aquestes pantalles deuen formar cos sortit o deuen ser duplicates. Semblen puerils aquelles i altres detalls i són emprò importantíssims, com el de les dimensions de la trama, que deuen ésser fals que ni per espessa tapi la llum, ni per clara permeti el pas als mosquits.

Resta per parlar-ne el darrer problema, el més important, i és l'extinció dels microbis que viuen en la sang dels malalts de febres, existents en la localitat. Salta a la vista que si es curen com cal els palúdics amb el remei radical que són les sals de quinina, haurem disminuït en molt el llevat o font de contag de les febres.

Resumint, doncs, lo que cal fer en nostre cas de Salou, és:

Primer. Estadística rigurosa feta pels metges, dels casos de paludisme existents que deuen ésser objecte d'un tractament complet ben dirigit i vigilat. Es convenient, ademés, el tracta-

ment preventiu en els que habitin o treballin en llocs perillosos.

Segon. Protecció contra els mosquits (teles metàl·iques, mosquiteres, etc.)

Tercer. Sanejament dels terrenys pantanosos pels mèdis més adequats i pràctics (terraperenat, plantació de plantes àrides d'aigua, drenatge, elevació, etc.)

Amb la pràctica d'aquestes mides sanitaries en una comarca com Salou de poca intensitat palúdica, poden lograr-se excel·lents resultats.

I aquí acabaré invitant-vos a que fossis cooperadors a la lluita que és obra de la Mancomunitat Catalana, amb lo que conseguireu la satisfacció del compliment del deure de ciutadania, quina coronação serà el poguer veure sans als fills d'aquest poble i més prosper el vostre país.

Un intens aplaudiment succeí al silenci respectuós guardat pel nombrós auditori durant l'agradosa peroració del doctor Pittaluga.

A requeriment del senyor alcalde, s'axecà a parlar el jove i prestigiós catedràtic de Medicina de Barcelona, doctor Pi i Suñer, fent-ho en els següents termes:

«Senyors i amics: Vull dir-vos breus paraules en representació que m'atribueixo ja que d'ell m'hono formant part, de l'Institut de Ciències.

L'Institut proposà a la Mancomunitat de Catalunya la creació de son «Servei tècnic del Paludisme», per a fer front a un mal més greu i

més extès del que sembla i que flagella a Catalunya.

Actuem en una campanya d'alta higienització en la que es necessita l'acoblament d'energies del poble, confiant en els tècnics. Cal l'esforç popular ajudant disciplinadament als que en el laboratori, en el camp i vora el llit del malalt treballen per l'obra de sanejament.

Com vos ha fet veure en la seva hermosa conferència el doctor Pittaluga, es necessita en l'actual cas el concurs de tots per a anar a la resolució d'un problema d'Hygiene pública: la lluita contra el paludisme, únic per avui de naturalesa sanitaria entre els atesos per la Mancomunitat.

Es l'únic perque, no comptant la Mancomunitat amb la delegació sanitaria, no podrà llençar-se a interveir en serveis de l'Estat. L'Institut de Ciències proposà fer l'estudi del Paludisme a Catalunya i experimentar en un radi limitat els efectes de la profilaxis. No aspirava a desenrotillar una extesa campanya sanitaria, per la que no comptaria amb mèdis ni amb atribucions.

I va proposar l'Institut l'estudi del problema concret paludisme a Catalunya porque considerava que'l mal era d'importància i, per altra banda, per ser el paludisme malaltia de les fàcilment evitables.

Que tenia raó en lo primer, ho demostraren les nostres estadístiques, que proven que els casos de la temporada de 1915 no s'allunyaven molt 1,500 en el delta de l'Ebre, on hi ha pobles que

presenten malalt el 75 per 100 dels seus habitants.

De que's pot fer una profilaxi eficaç ne són prova els resultats obtinguts en campanyes semblants. L'estudi científic de les endemias de paludisme a Catalunya i l'exemplaritat eren els fins que's proposava l'Institut.

Aquesta exemplaritat és segura per les condicions especials de transmissió de les febres palúdiques. Hi ha altres malalties i que són terribles flagells per la humanitat, com la tuberculosi, en les que són tants els factors que intervenen en sa propagació, que la lluita resulta en la pràctica molt difícil i exigeix solucions socials com a preya condició.

Altres malalties hi ha com les de origen hídric, es a dir, que's propaguen per medi de la aigua, quina evitació suposa l'esmiserament de quantiosos dispendis, de conducció d'aigües i de drenatge de sol.

El del paludisme és en canvi un problema de resolució més fàcil. Mes per això és necessària la cooperació popular. Un poble conscient i una perfecta direcció ne són garantia.

Amb el poble, amb vosaltres, bé hi comptem. Per a la direcció, l'Institut demanà l'ajuda d'un prestigi com el doctor Pittaluga qui es formà al costat del professor Grassi quan aquest feu els fonamentals descobriments sobre el paper del mosquit en la transmissió del paludisme i sanejà la campinya romana.

El nostre sabi director ha fet estudis importants de les zones palúdiques d'Espanya, ai-

xís com de les malalties de les regions tropicals on feu un viatge a la Guineu espanyola subvencionat pel ministeri d'Estat. També el doctor Pittaluga, amb la cooperació de l'escola formada al seu entorn, és qui ha posat de manifest la existència a Espanya del terrible mal infantil, nomenat Kala-Azar. La valia del doctor Pittaluga vos la ha mostrada el company senyor Andreu.

Comptant, doncs, el poble de Vilaseca i son Salou, amb l'apòi del Servei Tècnic del Paludisme i comptant nosaltres, en canvi, amb vosaltres, podeu veure resolt el problema d'extinció del focus de paludisme d'aquests entorns.

I si Salou avui ofereix poc més que ruïnes que pregogen passades prosperitats perdudes en bona part per la degradant nomenada de palúdic, en temps no llunyans mostrarià els esplendoris de ses naturals belleses, mercés als vostres esforços, quina disposició patentitzà l'afició amb que ens escolteu, i guiat per l'apòi de la Mancomunitat de Catalunya, sempre atenta a les necessitats de les nostres terres.»

Llarcs aplaudiments foren prodigats al senyor Pi i Suñer a l'acabar son parlament, escoltat amb mostres de viu interès i satisfacció.

S'acaba l'acte donant el senyor alcalde les gracies als conferenciants per haver escollit Salou com a primera zona palúdica catalana a sanejar per iniciativa del Servei Tècnic del Paludisme, i demandant la cooperació de tots en la sanitaria empresa.

El problema nacional de Catalunya

El discurs den Lerroux

Ha parlat, finalment, en Lerroux. No ens hem volgut fiar dels extractes telegràfics de la premsa barcelonina. Hem tingut la paciencia de llegir l'inacabable discurs del quefe del partit radical a les columnes d'*«El Progreso»*. I, francament, trobem encertada la crítica d'*«El Socialista»*; en Lerroux més que un discurs d'oposició al govern, ha fet oposicions per a governar. De tot l'enfarrec de cites i de retalls per a combatre amb més o menys acert la política de la Lliga Regionalista, res apareix tan clar com la confessió explícita de la seva col·laboració amb els governs de la monarquia: «una col·laboració noble, honrada, desinteresada, para evitar, en la medida de mis fuerzas, que el orden y la paz públicos se alterasen en Barcelona, y, hasta donde alcanzara mi influencia, en Cataluña».

Després d'aquestes declaracions, tot el radicalisme del partit que en Lerroux comanda; tot el seu sentit esquerri o obrerista, queden anul·lats per sempre més. Combatre la política de la Lliga, col·laborant amb els governs de la monarquia, podrá complaure a n'aquells que viuen del presupost, però mai per mai als qui anyoren un canvi de règim. En Lerroux s'ha suicidat. Tot volent ésser hábil, ha pecat d'ignorent. Que no n'hi ha prou amb voler cubrir a questa mercaderia a veríada amb el mantell d'un fals patriotism espanyolista de cinta al barret i marxa de Cádiz. Ni les masses inadaptables que tant abunden a Barcelona hi creuen ja. Que farà el resto de Catalunya!

MINERVA,

TRES NOUS TRACTATS

Tres nous tractats acaben de sortir de la Biblioteca *«Minerva»*, que destina a la divulgació de totes les ciències i tots les branques de la cultura, publica el benemerit Concill de Pedagogia, en condicions d'economia, tals per al comprador (35 céntims cada tractat) i amb tant alt valor en els textes, degut cadascú d'ells als més competents dels especialistes dins la matèria, que s'espera d'aquesta obra una elevació considerable en l'educació científica del nostre poble.

Els tres nous volums son: Un amenissim i complet *«Resum de*

Astronomia» degut a don Eduard Fontseré, professor a la Facultat de Ciències, de Barcelona.

Un molt remarcable estudi de la psiquiatria, sota el títol *«La Neurosi i els neuròtics»*, obra original del doctor Alzina i Melis, director del Manicomio de Santa Creu i pregón coneixedor de aquell terrible mal, que tantes víctimes produeix dins la societat moderna, i que, per ésser mal conegit moltes vegades dels mateixos que'l sofreixen, pot prendre de pressa tal caràcter de gravetat.

Per últim, un nou tractat de la *«Mètoda»* que acaba de sortir, constitueix un resum perfecte dels problemes relacionats amb una branca tan moderna i interessant de la física, com és *«El Radi»*. L'autor d'aquest petit tractat de radiologia és D. Esteve Terres, mestre de l'Institut.

Així aquets volums com els anteriorment publicats l'*«Oceanografia»*, de Josep Maluquer; la *«Geografia d'Europa»*, de Joan Palaú i el *«Resum de Liturgia»*, de Mossen Terré, constitueixen pel fet de la seva aparició a Catalunya i en la nostra llengua, un esdeveniment intel·lectual de la més gran importància i marquen un moment en la renaixença de Catalunya; aquell en que la ciència catalana, ja solidament constituïda i que comença a veure's dotada dels òrgans més indispensables, s'espandeix generosament, posant-se a l'abast de tothom.

El III Congrés de les Nacionalitats a LAUSANNE

Els periòdics de Suïça donen compte de la celebració a Lausanne, del III Congrés de les Nacionalitats, la sessió d'obertura del qual va tenir lloc el dia 27.

Com a delegat català, entre altres, en representació de la Unió Catalana, pren part en el Congrés en J. B. Casas.

També assisteixen en representació de Catalunya en Bassegoda i en Alfons Masseras.

El dia 28, a la sessió del matí, els delegats de les 23 nacionalitats representades devien començar a exposar les reivindicacions dels respectius pobles.

Una correspondència recent arribada de Ginebra dona compte d'haver-se produït, en la sessió d'obertura, un incident que ha donat lloc a que's retira el cònsol de Àustria-Hongria, que assistia a la conferència.

Sobre la llei de Jurisdiccions

Diu *«La Publicidad»*, de Barcelona, i diu molt bé:

«Hecha de menos *«El Ejército Español»* una enmienda en el proyecto de codificación de la ley de Jurisdicciones, contra los que abominan de ella, para poder blasfemar contra la patria. Y añade que «algún tendrá que suplir la deficiencia legislativa para la represión de esos delitos».

«Está bien el sistema. Nosotros aconsejaremos al pueblo que lo ponga en vigor contra los que, teniendo en los labios el nombre de la patria, la arruinan y envilecen con su acción».

Maura, no, o Maura, sí; ¡en qué quedem!

Els qui acusen als diputats catalanistes de parlar un llenguatge a Catalunya i un altre ben diferent al Parlament espanyol; els rradicals i rrrevolucionaris del *«Maura, no»*, posats a Madrid i posats en el medi-ambient de les Corts d'Espanya, posen sordina en aitai forma als seus radicalismes, i sobretot a la seva oposició al règim i als homes de la monarquia, que estan desconeguts, no són els mateixos, sinó uns col·laboradors més o menys vergonyants del govern, panegiristes adhuc del *«sangrient Maura»*, com li diuen ells en els mitings i en ses publicacions.

Vegi's lo que'n conta *«La Acción»*, diari maurista madrileny, dels comentaris que meresquí als diputats radicais lerrouxistes, el discurs den Maura:

«Un grup de radicais, entre los cuales estaban el Sr. Santa Cruz y el Sr. Giner de los Ríos, gritaba en el pasillo central, expresándose en esta forma, los diputados aludidos:

— Esto es lo más sincero que se ha dicho en el Parlamento español. Hombres así deberían entrar a saco en el Congreso y «barrernos a todos», para regenerar este ambiente. Lo que ha dicho Maura es la protesta nacional. Es lo mismo que dicen las gentes del pueblo: lo que decimos todos.»

«Seguramente les asiste la razón—diu *«El Socialista»*—a aquellos diputados revolucionarios en aquello de que merecerían ser barridos del Congreso».

Segueix l'informació al·ludida:

«Estaban en el pasillo circular de la Cámara el conde de la Mortera, don

Miguel Maura y uno de nuestros redactores, cuando acertó a pasar por allí el diputado radical Sr. Santa Cruz, que se detuvo para decir a D. Gabriel Maura lo siguiente:

— Le felicito a usted de todo corazón. Y a título de enemigo leal, creo que su padre de usted ha pronunciado el mejor discurso de su vida, porque ha sido en el que mayor suma de aspiraciones populares ha recogido. Creo que sería un crimen que D. Antonio no se pusiera al frente de un movimiento popular, y entiendo que no puede declinar la responsabilidad de sus actos y de sus deberes como gobernante. Está obligado a gobernar y a procurar el remedio al estado actual de las cosas. Y respecto al sofisma de que no tiene autoridad para decir lo que ha dicho, pues también él ha gobernado, yo a eso contesto que D. Antonio ha tenido la sinceridad de reconocer que ha fracasado.»

Comentaris, ¿per a què?

A l'entorn de la guerra

Liebknecht, condemnat

El líder de la minoria socialista del Reichstag ha sigut, per fi, condemnat. La pena que se li ha imposat, empro, no és greu: uns pocs mesos de presó.

L'imperialisme alemany no s'ha atrevit a imposar-li un fort càstic. I no obstant, la condemna de Liebknecht ha indignat a la classe treballadora, indignació cristallitzada en les manifestacions tumultuoses que han tingut lloc aquest dies a Berlín i altres importants capitals de l'Imperi.

El *«Voeksrecht»* del 28 de juny, reproduceix el text d'un follet repartit recentement en Alemanya, en el que's protesta del procés contra el diputat socialista. Dit follet acaba així:

«Obrers: La causa de Liebknecht és vostra causa. Se us vol reduir al silenci, a fi de que el poble continúi sacrificant-se. Ell és la representació del proletariat alemany contra el crim de la guerra. Permetreu aquest sacrifici? Nò, mil vegades, nò. Els tribunals intenten jutjar i condemnar a Liebknecht, però que ho fassin i el poble despertarà, perque mil·lions de veus cridarán: Abaix la guerra, abaix el Govern!»

La sentència de Liebknecht s'ha pronunciat després de repartir el follet.

El malestar aumenta a Alemanya

Les manifestacions contra el canceller de l'Imperi senyor Bethmann Hollweg son cada dia més nombroses i violentes.

El *«Vorwaerts»* comenta extensament el mètode empleat pel canceller en el Reichstag, com també les crítiques de que és objecte el canceller per part de les classes posseïdoress.

Un follet que acaba de publicar-se conté el següent paràgraf:

«La permanència de Bethmann Hollweg en el poder és un perill.

Es possible que no desitgi més que el bé de la patria, pero quina utilitat per al país té aquest esperit que sempre desitja el bé, pero resulta fer mal?»

El diari socialista que més amunt citem publica un manifest que aparegué fa pocs dies en un diari conservador de Berlín.

En dit manifest els capitalistes alemany es queixen amargament de la política seguida pel canceller.

El malestar és gran en tot l'Imperi germànic.

Secció Oficial

ALCALDÍA CONSTITUCIONAL DE REUS

Acordat per l'Excm. Ajuntament que's procedeixi a la venda en públic concurs de tres vigues de ferro de pes 250 kilògrams, valorades en 125 pessetes, se fa públic per a coneixement dels que desitgin prendre part en dit concurs quel mateix tindrà lloc en aquesta Casa Capitular el dia 8 de l'actual per medi de pugues a la llana, començant a les dotze i trenta minuts i durant un plaç de quinze minuts se admeterán proposicions verbals, transcorreguts els quals s'adjudicarà el remat a l'autor de la postura major.

Reus 1 de juliol de 1916.—L'alcalde, Manuel Sardà.

◆◆◆

RÈGISTRE CIVIL

Inscripcions del dia 1 de juliol de 1916

Nacimenti

Maria del Pilar Garreta Fuguet.—

Maria Cabré Palicé.—Elvira Anguera Constantí.

Defuncions

anys, Aleus, 3.—Francisca Rovira Cànals, 50 anys, arraval de Sant Pere, 24.—Anton Puig Bargalló, 38 anys, Hospital Civil.

Matrimonis

Serafí Alsina Voltí amb Pilar Sans Abelló.

Informació

Escola de Viticultura i Enologia de Reus

Observacions Meteorològiques

DEL DIA D'AHIR

	A les 9	A les 15
Baròmetre corregit a 0°	745,0	744,3
MÀXIMA Sol...	33,8	
TERMÓMETRE MÀXIMA Ombra...	26,6	
MÍNIMA Sol...	15,8	
PSICRÒMETRE Termòmetre sec.	23,1	23,8
Idem humit...	19,7	19,9
Humitat relativa de l'aire.	73,9	70,4
Tensió del vapor acuós.	15,4	15,3
ANEMÒ-METRE Direcció del vent.	S.	SE.
Velocitat del vent.	147.	49.
Pluviòmetre.....	0,0	
Evaporòmetre.....	4,0	3,0
Estat del cel.....	Núvol	Ras

L'ápet en honor de l'Evarist Fàbregas

Diumenge tingué lloc a la platea del Teatre Circo el banquet que's socis del Centre de Lectura oferiren al bon amic senyor Fàbregas com testimoni d'agraïment per són valiosos donatius a la benemerita entitat cultural.

Els comensals, en nombre de més de 450, prengueren seient en les taules instal·lades a l'efecte en el pati, palcos i passillos laterals.

A l'escenari s'instal·là la presidència, en la que hi havia, acompanyant a l'homenatjat senyor Fàbregas, els senyors alcalde i president de la Diputació; els regidors de l'Ajuntament en sa quasi totalitat, els diputats provincials, i la Junta del Centre en plé, etc.

Omitim noms i no entrém en detalls porque ens ho reservem per a un número pròxim que el dedicarem a l'homenatge, amb fotografies del banquet i una ressenya acabada del mateix.

Pero això no és obstacle tampoc per a que n'avencem la nostra immillorable impressió. Fou un acte corprender, d'intima efusió entre's socis del Centre i el benemerit ciutadà que's hi ha fet tant generós present.

Diada inesborrable del record de tots els qui tingueren el goig de participar-ne la seva emotivitat sentimental, dolçament romàntica, reveladora d'un gran, immens amor al Centre de Lectura com símbol de la ciutat volguda.

En Fàbregas pot estar satisfet, orgullós de la pleitesia coral i efusiva dels seus conciudadans; que si pocs homes hi ha que en vida tinguin gestos de desprendiment i generositat pioners al seu, pocs homes hi ha també que rebin en vida l'homenatge que ell rebé diumenge de tot un poble que l'admira i l'estima i el te per un de sos fills predilectes.

Per a coneixement del públic se fa saber que segons la costum establet ha començat el dia 1 de l'actual en les oficines municipals les vagances de tarda fins a nova ordre, quedant senyalades les hores de servei i de despatx per al públic des de les nou del matí fins a les dues de la tarda.

Per un oblit involuntari, en nostre número del diumenge, al donar compte dels confreres locals que s'han ocupat amb elogi del donatiu fet al Centre de Lectura pel benemerit ciutadà i gran amic nostre, don Evarist Fàbregas, omitírem «El Consecuente».

Ens plau fer-ho constar així per a que no sigui objecte d'interpretacions errònies.

En l'expres d'ans d'anit marxà cap a Madrid el president de la Diputació provincial, nostre volgut amic i company en Ramón Vidiella.

Comuniquen de Tortosa amb feixa 30:

A les tres hores, dotze minuts i cinquanta segons d'avui l'Observatori de l'Ebre ha registrat un regular tremor, quin perimetre se troba a 9.030 kilòmetres de distància.

El primer equip del Club Deportiu està concertant un partit de futbol amb el d'Esparraguera, que d'efectuar-se se celebrarà en la localitat d'aquest darrer equip el proper diumenge disputant-se una copa.

Ahir tinguem el gust de saludar al culte escriptor don Santiago Valentí i Camp qui ha vingut a nostra ciutat per a donar a conéixer els propòsits i plan de la «Editorial Minerva», societat en constitució, que tracta de publicar obres d'Historia, Economia, Filosofia, Biologia, Obrerisme, Demografia, etcetera, etc.

Se tracta d'un plan que és de desitjar pugui realitzar-se, i convençuts de la seva importància és perquè recomanem a nostres amics que hi donquin tot l'apoi possible.

Ha sigut autoritzada la construcció d'un baden, per a pas de la riera de Riudecanyes, a la carretera de Castelló a Tarragona, per 32,961'83 pessetes.

Ahir al matí, a les nou, en el magatzem d'avellana que nostre bon amic en Tomás Querol té establert en el carrer de Boule, el peó Manuel Pedrol, de 36 anys d'edat, tingué la desgracia de caure en un clot del dit magatzem, trencant-se una cama.

Fou conduit al seu domicili en cotxe.

S'ha trobat una cadena de plata, la qual està en poder d'un particular. El que l'hagi perduda que acudeixi a la inspecció de Rondes Municipals.

Desitjo personal que'n el seu mateix domicili escrigui sobre a màquina per a circulars.

Informarán Arraval alta de Jesús 50, tercer, de una a tres.

La funció de despedida de la companyia de sarqua, que baix la direcció dels senyors Güell i Sala-Leyda ha donat una sèrie de representacions en el Teatre Circo és vegé extremadament concorreguda.

A la Central Telèfònica d'aquesta ciutat hi ha detingut, per no trobar-se el seu destinatari, un despatx expedit des de Madrid a nom de «Pedrola».

Havent sigut sostretes 21 de les planxes indicadores de la kilometració en els postes telegràfics del troc de via de Lleida a Reus, se cita a l'autor o autors ignorats de la referida sustracció, així com a quantes personnes puig facilitar dades o notícies de la mateixa, per a que compareguin personalment el dia 6 de Juliol en la sala

audiència del tribunal municipal d'aquest partit.

En el Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria de Barcelona tingué lloc ans d'ahir una solemne sessió literaria amb motiu de la seva festa de «germanor» i d'inaugurar-se l'exposició de treballs dels alumnes de les Escoles Mercantils que sosteny el Centre.

Dita sessió estigué dedicada a tres genis: Llull, Cervantes i Shakespeare; amb motiu del VI centenari de la mort del primer i del III dels dos darrers.

Donaren conferències don Jordi Rubió i Balaguer sobre «Exemples de la vida de Ramón Llull»; don M. S. Oliver, «Cervantes i Catalunya» i D. Magí Morera Galicia «Estudis Shakespeareans».

El local estava plé. Presidí el president del Centre en Puig i Esteve.

L'exposició de treballs escolars, instal·lada en les aules mateixes del Centre fou oberta al públic. Podrà visitar-se fins el dia 6.

Se troba vagant la plaça d'inspector d'igiene pecuària de Vilanova de Prades, la qual podrà sol·licitar-se en el plac de 15 dies.

La recaudació líquida obtinguda per la Delegació d'Hisenda de la província durant el passat mes ascendeix a 666,544 pessetes, corresponent a Duanes per excés de devolucions 10.375, i a quotes militars 35.500.

El Botletí Oficial publica el pressupost ordinari d'ingressos i gastos de la presó d'aquest partit judicial.

Els pobles que formen aquest partit judicial podran veure en dit pressupost, autoritzat pel Govern civil, lo que per atencions carcelaries correspon a cada un d'ells.

Durant l'última setmana s'han embarcat en el port de Tarragona 200 boços de vi, havent-se exportat en el mes de juny 6.800 o siguin 7.300 més que en igual mes de l'any anterior.

Ans d'ahir se traslladà a Tarragona el reserva del Club Deportiu per a contindre amb el del Club Gimnàstic d'aquella. El partit fou renyidíssim, no logrant apuntar-se cap tanto ni l'equip de Reus ni el de Tarragona.

Ha sigut convocada per al dia 11 la Diputació provincial a fi de continuar la sessió extraordinària del dia 20 de juny, destinada a discutir varis proposicions presentades amb el fi de normalitzar la situació econòmica de la província.

Se veu que'l vici de fumar va en augment a Espanya, puig ben clarament ho demostrar les següents xifres que lligem en una important revista financeria.

En maig últim recaudà la Companyia Arrendataria per la venda de tabacs la friolera de 19.267.028,11 pessetes.

I en igual mes de l'any 1915 ascendí la venda a 17.858.660,60, lo qual representa per a maig del corrent any un sobrepuig de 1.408.357,51.

Pero malgrat aitals auments en els ingressos la poderosa Companyia continuarà oferint als fumadors el tabac de pessima calitat i tant car com sempre.

AVIS L'antiga i acreditada Lampisteria de Manuel Bielza, establerta des de l'any 1854 a l'arraval de Santa Agnès, número 20, anuncia a sa numerosa clientela i al públic en general, que s'ha traslladat a l'arraval alta de Jesús, 41, oferint-los-hi els seus serveis amb esmer i puntuat.

Academia de Tall Parisenc**PATRONS I MODELS**

Se confeccionen i preparen vestits

Teresa Gebelli

Arraval St. Pere, 45, entrellsol. - REUS

Preus econòmics

TERESA FERRAN (a) Pagesa

Venda de peix fresc de totes classes.

MERCAT CENTRAL

Se serveixen encàrrecs de peix de totes classes.

Dirigir-se:

A Reus, carrer Palo Santo, 12, i a Tarragona, a Baldomer Pons, Telèfon núm. 162.

Important!

No deixeu de comprar en els kioskos de periòdics de la plaça de la Constitució i de la plaça del Rei, obres catalanes dels més notables i escultils autors, a preus inverosímils, com per exemple: obres de dugues pessetes, a 35 céntims i així successivament.

També es venen en dits punts, ja en col·leccions, ja soltes, un immens assortit de noveles, amb un setantatge per cent de descompte.

Ademés, no deixin d'adquirir els cinc Albums més moderns que s'han publicat en l'actual temporada, i que contenen cada un 16 composicions de música dels més experts compositors. Preu de cada Album de Música, 20 céntims.

Afanyint-se a fer la demanda, puig s'estan agotant dites publicacions.

SOFRE
PRODUCTE ESPANYOL

Fit sofre ha sigut analitzat a l'Estació Enològica d'aquesta ciutat i segons dictamen favorable de l'anàlisi practicat en dit establecimiento resulta que suscriur pel senyor director don Claudi Oliveras el dictamen és el següent:

Donada la proporció de sofre pur que conté la mostra analitzada pot ésser empleat sense inconvenient per a combatre l'Oidium del cep (malària vella).

En virtut de dit dictamen aquest sofre se ven al preu de 16 pessetes sac de 46 kilos, al Carrer de Rosic, núm. 8. - Reus

AVIS
Als frenats i al públic en general

No hauria de permetre's el cinisme de certs intrusos xarlatans i mercaders d'ofici, que amb el major descaro i frases desllumbrants, anuncien la curació radical de les hernies, sense conéixer sisquera en que consisteix a tal dolència, i sense comptar amb cap títol que justifiqui la seva aptitud.

Molts són els que venen braguers, pocs molt pocs els que saben col·locar-los, rarissims els que coneixen que és una hernia.

JOSEP PUJOL**CIRURGIA**

Especialista en la curació de les hernies (frenats) amb 28 anys de pràctica entre la casa Clausolles, de Barcelona i mon establiment de Reus

Braguers de totes classes, lo més pràctic i modern per a la curació o contenció de les hernies per cròniques i rebels que siguin, des de 3 pessetes a 125.

Faixes hipogàstriques o ventrals, tirants omoplàstics. Gran assortit en lentes i gafes

per a miopes i vista cansada

Binocles teatre i campanya i tot lo concernent al ram d'òptica, cirurgia i ortopedia.

NOTA.—No equivocar aquest antic i acreditat establiment LA CREU ROJA, dirigit per persona competent i amb títol professional, amb altre d'igual article que hi ha en el mateix carrer, que amb el fi de despistar a la meva clientela i per a millorprofitar-se del crèdit que gosa casa meva, s'ha establert prop de la mateixa.

La Cruz Roja

CASA FUNDADA EN 1896

Monterols, al costat del fabricant de gorres don Isidro Pons núm. 16

DE REUS A BARCELONA

Surf 5'03 per Vilanova; arriba 8'48 m

» 7'25 » » 9'38

» 8'49 » » 9'23 e

» 14'13 » » 13'27 m

» 17'16 » Vilanova » 17'42 c

» 21'25 » Vilanova » 21'44 o

» 21'25 » Vilanova » 20'37

» 23'28 r

DE BARCELONA A REUS

Surf 5'26 (trasb. Roda); arriba 9'23 m

» 8'33 » 10'36 r

» 9'20 » 12'47 c

</

